

НС уведомителен бюлетин

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1161

15.06.2025 (136)

Хитлер във война : Какво се е случило в *действителност?*

от A.V. Schaerffenberg

Част 8

Глава 7: Северното завоевание

Братята ще се бият и убиват един друг, хората ще познават мизерията. Епоха на брадви, епоха на мечове - щитовете ще бъдат разсичани - епоха на вятър, епоха на вълци, преди да се разруши светът."

*Видението на скандинавската сибил
(около 800 г. сл. Хр.)*

С изчезването на полската държава в началото на октомври западните съюзници изведнъж се оказват с обявена война, която е загубила всякакъв смисъл. Целта на нейното издаване е била да спасят Полша, но всяка възможност да си върнат тази държава е била загубена завинаги. Всъщност всички приказки за "освобождаване" на поляците се бяха изпарили, защото

половината от тях бяха окупирани от Русия, която французите и британците не смееха да антагонизират. В Лондон и Париж се настаняха неразположение и несигурност. Войната, която бе започнала толкова драматично на изток, през следващите шест месеца се превърна в практически бездействие.

Но през това време фюрерът не беше нито нерешителен, нито несигурен. По всички дипломатически канали, с които разполага, той многократно уведомява френските и британските власти, че ще се изтегли от Полша (с изключение на германския град Данциг) и ще преустанови всички военни действия. Към тези предложения за мир съюзниците бяха глухи и неми. В съответствие с това Хитлер подготвя настъплението си на запад. Тя трябваше да бъде извършена със същата бързина на блицкриг, която да сложи край на бойните действия възможно най-бързо. Както и в Полша, той знаеше, че времето работи срещу него. Германия не притежаваше запасите от суровини, необходими за продължителен конфликт. Той си спомни за крайните лишения, които вътрешният фронт трябваше да понесе по време на Първата световна война - трудности, които в крайна сметка смазаха обществото и доведоха до краха през ноември 1918 г. Като ветеран от фронтовата линия в окопите той не по-малко съзнаваше, че статичните битки на изтощение означават поражение както в тази война, така и в предишната.

Първоначално определената дата за настъплението е 17 януари 1940 г. Но само една седмица преди началото на германската операция подробностите за нея попадат в ръцете на Съюзниците, когато майор от Луфтвафе, неподчинявайки се на заповедите, пренася свръхсекретното си копие на атаката на борда на малък самолет, чийто пилот се губи в лошото време и каца в Белгия. Цялата офанзива трябвало да бъде прекратена и Хитлер помолил генералите си да измислят нещо съвсем различно. Няколко седмици по-късно той с ужас научава, че те са предложили повторение на изтощаването от Първата световна война чрез окопна война между германската Западна стена или линията Зигфрид и френската линия Мажино. "Господа - избухна той, - това е 1940 г., а не 1914 г.!" Докато скицира собствените си идеи за "мълниеносна война" на запад, по чиста случайност научава, че генерал Ерих фон Манщайн вече е съставил планове за точно такава офанзива, отдавна неизвестна на фюрера.

Въпреки че е началник-щаб в щаба на група армии "А" в Кобленц, Манщайн е изтласкан на заден план и е прехвърлен в неясно командване - XXXVIII корпус, сформиран в Щетин, където на практика е заглушен. Концепцията му за динамично придвижване напред с участието на моторизирани части през Ардените - район, смятан за непроходим за танкове и повечето други моторизирани превозни средства, подтиква началниците му,

затънали в стратегиите на статичната окопна война от Голямата война, да се "отърват от един пришълец", както казва по-късно. Съзнавайки безнадеждната пристрастеност на Генералния щаб към остарелите тактики (но все още не подозирайки за измяната, която членовете му извършват срещу него), Хитлер се среща тайно с фон Манщайн на 17 февруари. "С изумителна бързина - спомня си фон Манщайн - той схвана гледните точки, които групата армии защитава в продължение на месеци. Той даде пълното си одобрение на моите идеи." Заедно двамата мъже разработват всяка точка от новата офанзива, планирана за началото на май. Предложените от тях стратегии бяха забележително сходни, но задължително се допълваха: Детайлите от цялостното виждане на фюрера бяха попълнени от фон Манщайн.

Въпреки че Германия има определено предимство срещу Полша, тя е превъзхождана от обединените сили на Нидерландия, Франция и Великобритания. Срещу 106-те дивизии на германската армия французите разполагат само със 110. В комбинация с британските експедиционни сили, белгийската и холандската армия сухопътните войски на Хитлер са в явно неблагоприятно числено положение. Освен това Вермахтът е технологично изравнен или превъзхождащ голяма част от съюзническото оборудване. Например 32-тонният френски *Char de manoeuvre B1 bis* със своята 75-мм гаубица е най-добрият танк в света, далеч по-добър от 2-сантиметровото оръдие, изстрелвано от Pzkw II, описан от Инес като "гръбнакът на германските танкови сили до доста след началото на войната" (43). Всъщност това е бил учебен танк, вкаран в експлоатация поради липса на нещо по-добро. Бронирани дивизии на Вермахта са толкова оскъдно попълнени с технически недостатъчни екземпляри като Pzkw II, че разчитат основно на малкото, макар и остарели танкове TNHР, иззети от чешката армия след кризата от 1938 г. По подобен начин превъзхождаше и бързия френски скоростен (25 км/ч) среден танк *Somua S-35*.

Френските военновъздушни сили разполагат с 1 300 често превъзходни самолета, като двумоторния атакуващ самолет Potez, и отлични изстребители, особено Dewoitine 520, Bloch 151 и Morane-Saulnier 406. Дори малките холандски военновъздушни сили летяха с най-съвременни бойни самолети, включително двуместния Fokker G-I. Тези съображения убеждават френския министър на авиацията Ги Ла Шамбр, че Луфтвафе може да бъде лесно победена. Генерал Морис Гамелин, началник-щабът, беше не по-малко уверен, когато сравняваше своите седем моторизирани дивизии с петте дивизии на германците с по-слаба броня.

Ден преди Хитлер да се срещне с фон Манщайн, за да консолидират

усилията си за нов план за офанзива срещу Запада, графикът му за май е застрашен, когато британският разрушител "*Казак*" навлиза в норвежкия фиорд Йосинг, за да атакува невъоръжения германски кораб-пленник "*Алтмарк*." Норвегия пренебрегва това малодушно нарушение на собствения си суверенитет, но Хитлер вече е предупреден за съюзническите намерения в Скандинавия. Спасяването на няколко пленници от "*Алтмарк*," макар и прикритие на *казаците*, не си струваше да се притеснява. От истинско значение беше разкритият сговор на Осло с британците.

На германска военна конференция още през декември 1939 г. офицери от военноморското разузнаване разкриват в доклад за ситуацията, че еврейските политици вече са нарушили международното право, като са нарушили неутралитета на Норвегия: "Настоящото норвежко правителство е подписало таен договор с Великобритания, според който, ако Норвегия бъде въввлечена във война с някоя от великите сили, инвазията на Великобритания може да бъде осъществена с норвежко съгласие. Планира се десант в околностите на Ставангер, а Кристиансанд се предлага като възможна британска база. Сегашното норвежко правителство, както и Сторингът (парламентът) и цялата външна политика, се контролират от известния еврейин Хамбро (Карл Йоахим Хамбро, известен още като "Хамбургер"), голям приятел на Хоре-Белиша (британският еврейски държавен секретар по военните въпроси). От известно време симпатиите на норвежкия народ съзнателно се насочват в пробританска и антигерманска посока, а цялата норвежка преса е под британски контрол. Хамбро злоупотребява с положението си и с помощта на многобройни британски агенти се опитва да постави Норвегия под британско влияние или в пълна зависимост."

Плановите на Чърчил за превземане на Норвегия вече са приети от Кралския флот, който завършва подготовката си за инвазия през следващия месец. Опасността е голяма. Ако Съюзниците завладеят Норвегия, техните самолети и кораби ще бъдат в непосредствена близост до Райха и ще прекъснат индустриалната му жизнена линия. Ако врагът се намираше в Нарвик, само на 133 мили по суша от Галивар, 11 милиона от 15-те милиона тона желязна руда на Германия щяха да бъдат загубени. Гаеливаре е най-важният миннодобивен комплекс в Швеция.

Без да знае за Хитлер, Кралският флот, в сговор с Франция, планира минирането на неутралните норвежки води за 8 април. Той дава заповед контраинвазията да започне още на следващия ден. Години по-късно фюрерът казва на посланик Валтер Хюел, че никога не би нахлул в Норвегия, ако германската служба за прихващане не е успяла да преслуша Уинстън Чърчил, който казва на френския премиер Пол Рейо, че британците ще

завземат Норвегия първи. Така предупреден, Хитлер веднага мобилизира удар на север. Германските и съюзническите операции са толкова близки и паралелни, че силите им всъщност се срещат в морето, преди някоя от тях да успее да се приземи, когато британският разрушител "*Глоувърм*" е потопен от адмирал Хипър, след като блъска тежкия крайцер, разкъсвайки 120-метров прорез в носа му.

Инвазията се състои от парашутисти на Луфтвафе, които превземат летището в Ставангер, и германски десанти по море в Осло ("първият метрополис в историята, паднал под ударите на войски, спуснати от небето", Грюнвалд, 50), Кристиансанд, Берген, Трондхайм и важния Нарвик. Норвежките брегови батареи удрят "*Блюхер*" на Кригсмарине, преди да успее да свали войските си, след което довършват новия тежък крайцер с торпеда, които го преобръщат, като погубват повече от хиляда души. Междувременно британската подводница HMS *Truant* торпилира и потопява лекия крайцер *Karlsruhe*. На следващия ден шест английски разрушителя изненадват десет разрушителя на Кригсмарине. В последвалата яростна престрелка и двете страни губят по два кораба.

На 12 април Кралските военноморски сили се появяват в Нарвик, който е завзет от малък отряд войници на Вермахта, водени от генерал-майор Едуард Дитл, чиито 2000 души от 3-та планинска дивизия (*Gebirgsjaeger*) се опитват да задържат 25 000 съюзнически войници. При Харстад на Лофотенските острови срещу Нарвик, Намсос и Андалеснес вече се провежда мащабен десант на френски и британски сили. Два дни по-рано разрушители на Кралските военноморски сили нахлуват в пристанището, като потопяват или сериозно повреждат всички германски кораби там, включително товарния кораб за снабдяване с боеприпаси на Дитъл.

Три дни по-късно могъщият британски боен кораб "*Уорстийт*," подкрепен от флотилия от различни бойни кораби, потопи всички останали вражески кораби, както и седем разрушителя, без да им нанесе значителни щети. Дотогава германците са загубили три крайцера, девет разрушителя, както и дузина търговци, включително още два крайцера и още един разрушител, които са тежко повредени, срещу леки загуби на Кралския флот. Операция "*Везерубинг*," както се нарича името на Вермахта за нахлуване в Норвегия, изглежда се е насочила към катастрофа, докато *Гибиргсджайгер* на Дитъл е напълно отрязан в арктическото си укритие, без никакви запаси, срещу числено превъзхождащ го враг. Когато французите и британците настъпват, за да убият, Дитъл се обръща по радиото към Луфтвафе за помощ. Тя идва веднага с първия по рода си въздушен транспорт от Ju-52, които летят с парашутни десанти. Скоро към обсадения гарнизон се спускат дажби,

боеприпаси и дори подкрепления под формата на парашутисти. За пореден път националсоциалистическото новаторство и смелост преобръщат иначе безнадеждната ситуация.

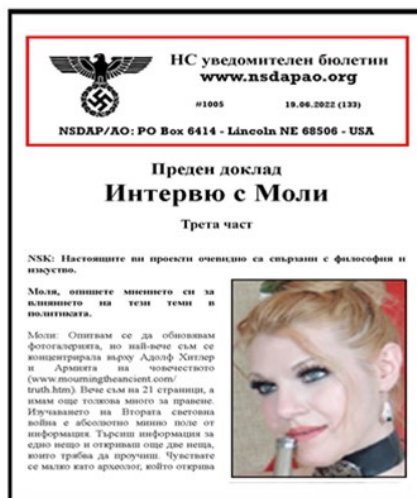
Сега настъпи моментът за отмъщение. Първи май беше точно този ден за британските военни кораби, които бяха унищожили германските кораби, опитващи се да снабдят Нарвик. Над Харстад, главното пристанище на Съюзниците в Норвегия, се появи ескадрила от пикиращи бомбардировачи "Стука" и нови средни бомбардировачи "Юнкерс Ю-88". Те разбиват гигантските пристанищни съоръжения извън всякаква употреба. С писък от небето като валкирии бойните самолети на Luftflotte V потопиха тежкия крайцер HMS *Curlew*, заедно с разрушител и военен кораб. Бойният кораб HMS *Resolution* и още два крайцера избягаха във Великобритания, силно повредени, въпреки че тези части разполагаха със смъртоносната артилерия Vofors rom-rom, която е сред най-ефективните противовъздушни оръдия на войната. Това обаче беше само началото. В нарастващ брой "Щуките" и "Ю 88" продължават да потопяват или обезвреждат всеки съюзнически военен кораб в норвежки води. Изстребителите на RAF и френските изстребител са изпратени набързо, за да ги прехванат, но те са отблъснати от Messerschmitt-109.

С последни, върховни усилия френско-британските сили в крайна сметка превземат Нарвик на 28 май, когато Дитъл и неговата група защитници се оттеглят в близките планини. Цената обаче е твърде голяма и предстоящото падане на Франция принуждава Съюзниците да напуснат града почти толкова бързо, колкото са го окупирали.

След това, за всеобщо учудване, англичаните, без да уведомят другите съюзнически командири, внезапно евакуират Южна Норвегия, оставяйки зашеметените си норвежки и френски другари на плажовете, затрупани с изкривени, тлеещи военни материали. Това няма да е последният път, когато Британия оставя съюзниците си в безизходица. Това нямаше да е и последният път, когато силите ѝ бяха изтласкани в морето. Германците, които навсякъде имаха числено превъзходство, освен във въздуха, бяха надделели над опита ѝ да превземе Норвегия в една от най-упоритите, блестящи и иновативни военни кампании на съвременността.

Победата на националсоциалистите е мащабна, тъй като не само осуетява британските планове за нападение срещу Северна Германия и осигурява жизненоважните за Райха доставки на желязна руда от Швеция, но и предоставя на Кригсмарине и Луфтвафе безпрецедентно важни бази, от които да оперират срещу съюзническото корабоплаване. Норвежката кампания на Хитлер доказва, че една решителна група от идеологически

вдъхновени бойци, независимо от числения си недостатък, може да надделее над иначе непреодолими врагове с по-слаба мотивация.

NSDAP/AO е най-големият в света
Доставчик на националсоциалистическа пропаганда!
Печатни и онлайн периодични издания на много езици
Стотици книги на много езици
Стотици уеб-сайтове на много езици

